

TOLO ALZINA – PERE-JORDI MUNAR

Collagen per a l'ànima

LA GRATITUD

ILLUSTRACIONS
Corine Carreira

EDICIONS DOCUMENTA BALEAR

2018

La casa per la teulada

Des que l'any 2009 vaig llegir el llibre del Dr. Robert Emmons, *Gracias de cómo la nueva ciencia de la gratitud puede hacerte feliz* (Ediciones B, 2008), vaig interessar-me per aquest tema, fins al punt que vaig incloure la «gratitud» entre les nou fortaleses de caràcter en el meu mètode (la Programació Neuro-Calligràfica), per a reeducar el caràcter de les persones a fi i a efecte de garantir-los una vida plena. Però vaig deixar aquesta virtut per al final, com si fos la cirereta del pastís de la felicitat i de l'èxit.

Com sol passar, em va trair l'inconscient. Adoneu-vos que de forma sistemàtica deixem les «gràcies» per al final quan, posem per cas, ens acomiadem dels amfitrions després d'una vetllada encantadora, o quan simplement ens mostrem agraïts per alguna cosa.

De la mateixa manera, dedico sempre el darrer capítol dels meus llibres als agraïments, tot i que és, sens dubte, l'apartat que em resulta més grat d'escriure.

Vivim en un món on la major part de la gent situa la felicitat al final del camí. Seré feliç, es diu, quan acabi els estudis. Seré feliç quan trobi una bona feina. O quan pugui comprar-me un pis. O quan conegui la parella definitiva. O quan tingui fills...

Sobrevivim al vestíbul de la felicitat, tot esperant una vida plena que mai no arriba. Ens equivoquem de mig a mig.

Fito y Fitipaldi canten una cançó la lletra de la qual sempre m'ha agradat molt:

El colegio poco me enseñó...
si es por el maestro nunca aprendo a:
coger el cielo con las manos...
a reir y a llorar lo que te canto
a coser mi alma rota
a perder el miedo a quedar como un idiota
y a empezar la casa por el tejado
a poder dormir cuando tú no estás a mi lado.

On diu «colegio» poseu-hi educació, cultura o, si voleu, inconscient col·lectiu.

Però com diu la cançó, el truc rau a invertir els termes, això és «empezar la casa por el tejado», i sobretot a aprendre «a perder el miedo a quedar como un idiota».

I és això el que, amb el seu excel·lent llibre *Col·lagen per a l'ànima*, han fet de manera brillant i plena de saviesa en Pere Jordi i en Tolo. El secret de la felicitat, ens venen a dir, es troba en l'agraïment diari, perseverant, persistent, fins i tot tossut. 18 mesos, bo i donant les gràcies, tot i que d'entrada s'havien compromès per a 21 dies. Unes poques persones que aspiren tanmateix a ser, si més no, 10.000.000.

Col·lagen per a l'ànima té la virtut de ser alhora un llibre que es pot llegir en poc temps, o que pot acompanyar-nos al llarg de la vida. Amaga la seva grandesa en la seva humilitat. Parla de la felicitat individual, a través d'entrenar-nos a donar gràcies, però en realitat aspira a la Felicitat en majúscules. I és una obra valenta, perquè no tem ser senzilla en aparença.

Per a mi és un autèntic privilegi, un plaer i un honor prologar un petit gran llibre com aquest.

I, havent de reconèixer que, de bell nou, he deixat els agraïments per al final, permeteu-me que acabi aquest pròleg tot dient-los, als autors, emulant el seu estil, gràcies, gracias, граб.

Quim Valls

El Dr. Quim Valls és economista, creador del màster de desenvolupament directiu, intel·ligència emocional i coaching a l'Escola d'Administració d'Empreses (EAE) i del mètode Kimmon, basat en la programació neurocal·ligràfica (PNC) per al desenvolupament de la intel·ligència emocional. És autor de diversos llibres, afins a la gratitud, com *Buenos días y buena letra*, *Coaching con PNC: Manual mente* o el recentment publicat *Genial mente*.